

Denim Blue

Petr Hapka

Tak ještě tenhle flakón šmolkový Denim Blue,
ne zrovna ostrou břitvu a štangli salámu,
půl tuctu kapesníků na bůhvíkolik dnů...
Budeš feš,
uneseš
všechno v podpaží.

Snad navrch ještě flašku, placatou jak stín,
a plnou jak ten kufr - tak zpola, v nejlepším.
Jó, takys přines hřebík, na ten však pověsím
raději
naději
Moc už neváží.

Tys tenkrát přitáh nápěv, falešnej jak ty sám.
A věčně sis ho pískal. A věčně sis ho hrál.
Na víčka od plechovek, na hřeben a tak dál.
No a dnes
jako rez
všude vyráží.

Už proto bys měl běžet, už bys měl vážně jít.
Jen přitom dávej pozor, aby ses neohlíd
a neviděl mě sedět a přímo z láhve pít.
Řek bys, že
potíže
mám snad s kuráží.

A takys přines vítr, nosils ho jak štít.
A slunce jako klenot, a pořád's ho chtěl mít.
Dost často jsi byl grázl, jen nikdy škarohlíd.
Jémine,
jak by ne.
Měl jsi toho dost.

To všechno si zas neseš pryč v prázdný bagáži.
A že je toho tolik mě vlastně zaráží.
Tak zatímco teď šlapeš snad někam k nádraží
já jsem plonk
a tvůj song
hryžu jako kost.
Tak dost.